

HAZAFIÚI KÖTELESSÉG

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 18. szám, 2018. május 4.

Bensőséges riportot készített a *The Washington Diplomat* Szabó László washingtoni nagykövettel és feleségével, Szeverényi Ivonnal. A család már berendezkedett az amerikai fővárosban, és megtudjuk, hogy házuknak úszómedencéje is van. Szabó nagykövet és a párja mindketten orvosok, Debrecenben végeztek 15 év különbséggel.

Három kislányt nevelnek, akik az előkelő magániskolába, a *British School of Washington*ba járnak. Az iskola weblapja szerint az éves tandíj 30 ezer dollár gyerekenként, ami 7,5 millió forintnak felel meg, de nejem megnyugtat, hogy biztosan kaptak engedményt a három gyerek után. A két idősebb kislány, 8 és 10 évesek, már filmsztár is. Az Auschwitzban mártírhalt Edith Stein életéről készült és Budapesten forgatott *A Rose in Winter* (Téli rózsza) c. filmben szerepelnek.

A nagykövet szabadidejében gitározik, és azt tervezi, hogy Simonyi András volt nagykövettel, aki szintén Washingtonban él, fog dzsemmelni. Elmondja, hogy Budapestnek van a világ leggyorsabb mobilhálózata, szupergyors az internet, és hamarosan önzetű autókat tesztelnek. Ezután jön a szokásos „nekünk van a legtöbb egy főre jutó Nobel-díjasunk”, olimpiai érmünk, és már két Oscar is reklámszöveg. Neje még büszkén hozzát teszi, hogy mindenki beszél egy-két idegen nyelvet, legtöbbször angolt és németet. Meglepő ez, hiszen az Eurostat felmérése szerint az EU-ban Magyarországon a legkisebb az idegen nyelvet beszélők száma, és a digitális gazdaság és társadalom mutatóját tekintve az EU 28 államából a 20-ik helyen szerepel az ország.

Luxuséletet él a család Washingtonban, és Ivonn nem is titkolja: „Kényelmes életünk van.” Az interjú végén a riporter még megkérdezi, hogy vajon a jövőben is diplomataként folytatja-e karrierjét Szabó. Úszómedence, előkelő iskola, filmsztár gyerekek... gondolom, élete végéig washingtoni nagykövet maradna, ha tehetné.

De nem. Szabó úr kijelenti, hogy vissza akar menni a magánszférába, a gyógyszeriparba, ahol a fizetése „tízszerese lenne a mostaninak”. Tízszere? – hüledezem. Hozzát teszi, hogy a nagykövetségi posztot nem az anyagiak miatt vállalta, hanem az „hazafiúi kötelessége” volt.

Aranyélet hazafiúi kötelességből.